

Publicerad 2015-06-18 12:43 av jesper svensson

Jag drar

Jag vaknar med ett ryck, sömnen dröjer sig kvar och ögonen känns svullna.
Det är redan full fart omkring mig. Som vanligt är jag sist ur nattens dvala.
Alla är vi olika, alla har vi olika behov av sömn, jag älskar att sova.

Samma gamla vanliga frukost förser jag mig med innan det är dags att gå till jobbet. De andra har redan hunnit gå. Jag är sen, sist som vanligt.

Jag lämnar hemmets trygga vrå för att ge mig ut och dra mitt strå till stacken. Samma visa varje dag. Samma visa för de flesta. Ska det vara så här?

Visst, jag är stark, är känd för att klara mer än de flesta. Men jag vill ha roligt också! Det kan inte vara meningen att alla ska göra nästan exakt samma sak hela tiden, se ut på samma sätt och agera som om vi vore massprogrammerade...

Det finns de som bryter sig loss, de som har modet att lämna den inrutade vardagen och göra något för sin egen skull snarare än för allprogrammeraren. Det finns de som först har modet att se och sen modet att följa sina egna syner.

Men, de flesta är förmodligen inte medvetna om det ekorrhjul de sitter fast i, eller för den delen upplever det som ett problem. Många har säkert aldrig ens på riktigt funderat över det faktum att vi stressar runt och försöker åstadkomma en massa saker för andra, för ett fåtal andra som vackert ser ner på oss från toppen av berget. En sann insats för samhället, det är vad vi ska göra. Inget ont om det, men det finns ju mer än så, eller?? Mer än så och fler att träffa...

Nåja, det är få förunnat att lämna den väl upptrampade stigen och hitta sin egen. Allt för jobbigt att bryta sig loss, allt för besvärligt att bryta normen.

Men nu har jag bestämt mig. Efter dagens arbetspass ska jag krama om de jag älskar och njuta av deras sällskap. I morgon när jag vaknar ska jag göra det jag så länge funderat på. Jag går min väg, jag drar. Jag ska söka upp en ny, icke upptrampad stig och jag kommer inte tillbaka. Jag lämnar med glädje över alla mina till boet surt hemdragna barr och fjärilslarver till er andra att använda efter eget huvud och efter egna antenner. Ni kan härnäst kalla mig "han som stack från stacken"

Hälsa myrdröttningen så gott och ta hand om myrstacken.

P.S

Ni vet väl att det finns ca 71 arter av oss bara i Sverige. Jag tänker leta upp dem alla och lära mig utav var och en av dem. Inget ont om er/oss och vår stack, men det finns annat och andra att uppleva och berikas av. Jag tror inte ett dugg på alla historier om elaka och vidriga svartmyror eller farliga och egocentriska hästmyror. Som den skogsmyra jag är ska jag nu för mig själv bevisa motsatsen. Det är min fulla övertygelse att vi trots skillnader i storlek, färg och längd på antenner innerst inne är de samma. Jag tänker i

alla fall från och med idag sluta upp med att göra skillnad på myra och myra!

D.S

Med vänliga hälsningar

SkogsMyra nr 281 033

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jesper svensson med Poeter.se id #22989 innehar upphovsrätten